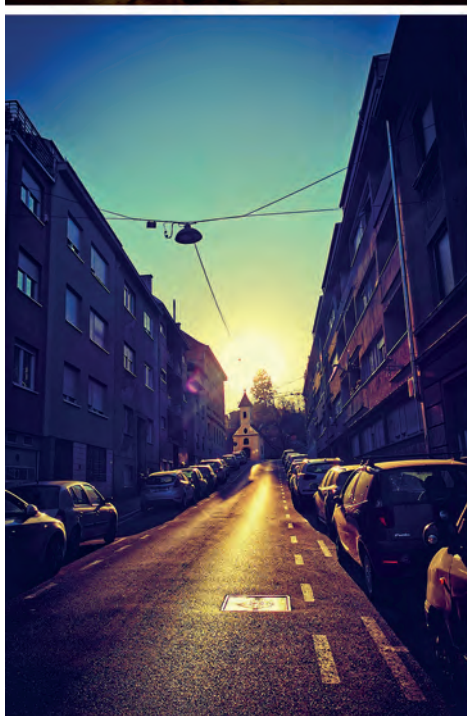
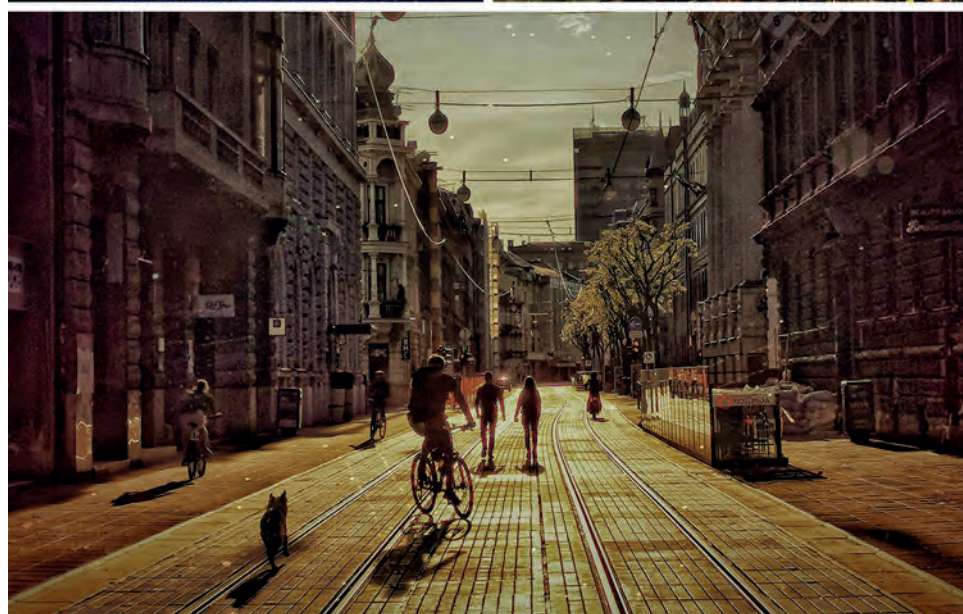
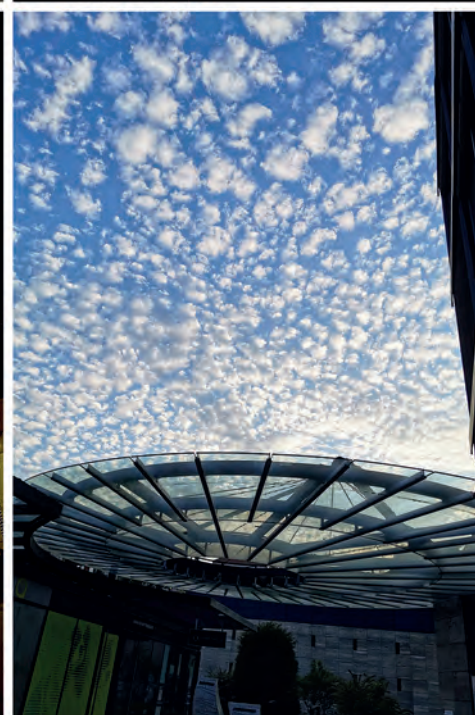
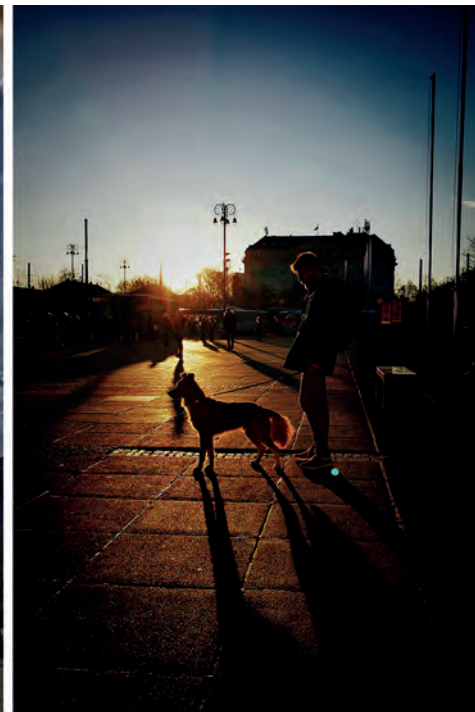

Sanja Šantak

Nebo iznad Zagreba

Galerija
KRAJINJAŠ
Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina

26.11.
18.12.
2020.

Predgovor

Fotografije nadahnute gradom i životnim značenjem, ustvari jednim osobnim zamišljenim stanjem, ispod kojeg neumitno postoje i neravne ulice, parkovi, žamor, vodoskoci, spomenici, krovovi, brzi automobili i gužve. A opet, sve to i nije važno za osjećanja koja se žele sačuvati. Za senzibilnost onoga što je grad ili kako se on vidi sada daleko bitniji postaju neplanirani, ali zabilježeni svakodnevni pogledi u dan i noć, u nebo iznad Zagreba i u vizuru koja po prirodi nadilazi dojam zatečena života,

Unatoč tome što su sve fotografije snimljene na javnim prostorima, one posjeduju senzibilnost posve intimnog karaktera i pristupa umjetničkom djelu, otvarajući nam panorame grada u bojama sjete kao jedne od važnih osobina memorijske fotografske slikovnosti. Sanja Šantak tako se i ovdje, slijedeći disciplinu artistske nedosljednosti prisutne i u njezinoj prijašnjoj izložbi u staroj galeriji ULUPUH-a u Tkalčićevoj ulici (Izložba o izložbama koje se nisu dogodile) usredotočuje na prirodu umjetničkog događaja u post-konceptualnom kontekstu. Za razliku od prijašnjeg pokušaja kada je višeznačno težište umjetničkog izlaganja osim umjetničkog djelovanja pretpostavljalo i sudjelovanje, dijalog između neostvarenog i postojećeg, sada se to sudjelovanje fotografski memorira u odnosu umjetnice i promjenjivosti vizure grada, između panorame i vizije, između pogleda i sjećanja.

Kada se ove fotografije promatraju s naslova liste senzibilnosti koju svatko u sebi nosi, onda se događa drugi dio fenomena umjetničkog sudjelovanja. Ustvari, fotografija nas prisjeća na to zašto nismo ravnodušni. Kadrove Zagreba izmaknute iz uobičajene perspektive suvenirske fotografije ipak prepoznajemo, dapače, osjećamo ih s manjim ili većim zadovoljstvom, kao tišinu, kao pogled koji se zaboravio, možda i radost što je to ono što smo željeli vidjeti, a do sad nismo, i slično. Za razliku od Wendersovih i Handkeovih predstave anđela u filmskom djelu "Nebo nad Berlinom" koji osluškuju misli i osjećanja prolaznika kako bi ih sačuvali kroz vrijeme, Sanja Šantak na fotografiji postiže istu namjeru ovdje u Zagrebu, iako rijetko prikazuju ljude što je u spomenutom filmu središnja fotografska tema.

Ipak, u Zagrebu se, da parafraziramo Handkea, nitko ne može izgubiti. Ne zato što bi prije ili kasnije došao do Zida koji je godinama dijelio svijet, nego zato što bi kad se pogleda gore, u nebo iznad Zagreba, svatko domaći lako osjetio kako je doma. Upravo u toj prepoznatljivosti onog možda i neshvatljivog, a opet prisutnog i poznatog, leži velika vrijednost fotografija Sanje Šantak.

Marijan Grakalić

Kontakt

sanja.santak@gmail.com
mobilni tel. +385 91 2061 709

fotografiju autorice snimio Julio Frangen

Sanja Šantak (rođena 1967. u Zagrebu) odrastala je u Gradecu pored Vrbovca gdje je pohađala prva dva razreda osnovne škole, a potom preseljenjem u Zagreb nastavila školovanje u novoj gradskoj sredini. Upisom u Školu primijenjene umjetnosti i dizajna i kasnijim upisom na Višu školu za dizajn odjeće i tekstila, a potom studiranjem Arheologije i Etnologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu isprepleli su se afiniteti prema likovnoj umjetnosti, povijesti, povijesnoj baštini ali i istraživanju i učenju novih medija koji su rezultirali profesionalnim angažmanima u sferi ilustracija za djecu, animacije, filmske i tv produkcije.

Autorica je nekolicine samostalnih i skupnih izložbi, većinom u galerijskim prostorima ULUPUH-a u Zagrebu, te je scenaristica dvaju dokumentarnih filmova.

Unatrag nekoliko godina s velikom strašću i ljubavlju posvetila se fotografiji, fascinirana naoko neprimjetnim detaljima svakodnevice u svijetu koji je okružuje, ali i vizurama sela i grada, osobito onog naoko već „svima poznatog“ Zagreba koji joj se uvijek ponovno i ponovno razotkriva nestvarno čudesan, poseban, tajnovit i drugačiji u svojoj svojoj raskoši i teatralnoj ljepoti.

Izloženi radovi

AD 2020.

Biciklom prema Suncu

„Čekaj me“

Daleka Sunca

Do kraja vremena

Dok hodam

„I ovako i onako“

Iz daljine

Iz spomenara

Jedne zime

Jednog jesenjeg dana

Milostiva Mihanović

Na Badnje veče

O tajnovitostima

Od sim prema tam

Plavi dan

Pored crkve Sv. Petra

Prema obalama

Sjećanje ulica

Snovi grada

Spokojnost

Stih s Kaptola

Sve može čekati

Tiha je noć

U Belostenčevoj

U pet do 8

U tom trenu

Umilnost vremena

Večeras

Visoko iznad nas

„Zaboravila sam Ti reći“